

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 1183/25
4.6.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Зорице Јовановић, председника већа, Љиљане Стричевић и Јасминке Бакић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јован Продановић, адвокат из Панчева, Војводе Петра Бојовића бр. 3/22, против тужене Републике Србије – Министарства унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Зрењанину, Пупинова бр. 1/II, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о изјављеној жалби тужене против пресуде Основног суда у Панчеву П1 24/24 од 17.01.2025. године, у седници већа одржаној 04.06.2025. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Панчеву П1 24/24 од 17.01.2025. године у ставу један и три изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби, као неоснован.

Образложење

Ставом један изреке пресуде Основног суда у Панчеву П1 24/24 од 17.01.2025. године делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете, исплати износ од 497.000,00 динара, и то: на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности износ од 72.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од 200.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 150.000,00 динара и на име душевних болова због наружености износ од 75.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења (17.01.2025. године) до коначне исплате.

Ставом два одбијен је, као неоснован, део тужбеног захтева тужиоца од досуђеног износа 72.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности, до траженог износа од 125.000,00 динара, по том основу.

Ставом три обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 181.230,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила тужена, из свих разлога предвиђених чланом 373 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11), побијајући је у усвајајућем делу.

Испитујући правилност ожалбене пресуде, у границама овлашћења прописаних чланом 386 Закона о парничном поступку, Апелациони суд у Београду је, као другостепени суд, нашао:

-жалба је неоснована.

У поступку доношења ожалбене пресуде, у побијаном делу, нема битних повреде одредаба из парничног поступка из члана 374 став 2 Закона о паричном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити се жалбом указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка, које би биле од утицаја на законитост и правилност ожалбене пресуде, у том делу.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, тужилац је био запослен код тужене, у Полицијској управи у Панчеву, почев од 2001. године, где ради и у време доношења пресуде (17.01.2025. године), на радном месту полицијског службеника. Дана 19.02.2021. године, у послеподневним часовима, након 18.00 часова, тужилац је од стране Дежурне службе Полицијске управе Панчево, заједно са колегом из Саобраћајне полиције Полицијске управе Панчево, ББ, упућен на интервенцију, у улици ..., у Панчеву, где је пријављено да је једно лице ушло у објект на наведеној адреси, као и да је након изласка из објекта почело да бежи. Тужилац и полицајац ББ су, након што су изашли из службеног возила, затекли лице које је приликом њиховог доласка, када их је угледало, почело да бежи, из правца улице Лава Толстоја, у Панчеву, ка пијаци, које лице је сустигао ББ, а приликом сустизања је ББ, од стране истог лица, задобио ударац (затвореном шаком у пределу десног уха), након чега је, над њим, примењен захват везивања, а убрзао их је сустигао и тужилац, када су заједничким снагама покушали да савладају и вежу, службеним лисицама, лице, које је критичном приликом било врло агресивно, и док су спроводили захват везивања (приликом тог захвата лице се спушта на земљу и везује) тужилац је покушавао да га веже, и док је тужилац то лице држао десном руком за леђа, на 2-3 метра од њих, наишао је непознати мушкарац, са псом расе доберман, који се, вероватно узнемирен целом ситуацијом, отргао од тог мушкараца и угризо тужиоца за четврти односно домали прст десне шаке, који прст је, одмах након уједа, кренуо да крвари. Пас је критичном приликом био везан, непознати мушкарац га је држао на поводцу, али од кога ни тужилац, ни ББ, веома заокупљени савладавањем изузетно агресивног лица, нису узели идентификационе податке, јер се тај човек, заједно са псом, већ удаљио са места

догађаја. Убрзо је на место предметног догађаја дошло возило Службе хитне медицинске помоћи, 20 минута касније, која је пружила медицинску помоћ савладаном агресивном лицу, тј. дали су му ињекцију за смирење, након чега је то лице заспало, које лице је, након тога, од стране службеника полиције – полицајца из оперативе ПУ Панчево, превезено, службеним возилом “Марица”, у Полицијску испоставу Панчево, а, такође, и тужиочева повређена десна рука прегледана је од стране лекара Хитне помоћи, и након тога је тужилац превезен на пријемно одељење Опште болнице Панчево, где му је указана адекватна медицинска помоћ, у пријемној хируршкој амбуланти, где је рана обрађена. С обзиром да је лице, које су предметном приликом покушавали да савладају и вежу тужилац и његов колега, ББ, било изузетно агресивно, њих двојица су тражили помоћ, путем Дежурне службе Полицијске управе Панчево, тако да су на лице места, од стране Дежурне службе ПО Панчево, упућене и дошле још две патроле, од по двојице колега полицајаца, тако да су њих шесторица једва савладали то лице, сви су га држали, пошто је то лице шутирало, покушавало је да уједе, било је јако агресивно, изузетно агресивно, то је била млађа особа и нису могли да га савладају и смире. Предметном приликом, тужилац је у свему поступао по правилима службе, а тек када је дошла Служба хитне медицинске помоћи то лице се смирило, након што је од стране те службе добиле ињекцију за смирење, од које ињекције је заспало. Изведен је доказ вештачењем од стране судских вештака специјалисте хирурга-ортопеда-трауматолога и специјалисте неуропсихијатрије, на околности умањења животне активности и наружености, као и претрпљених физичких болова и страха, насталих као последица повређивања тужиоца 19.02.2021. године, за време радног времена, на раду код тужене.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, закључак је првостепеног суда да је тужбени захтев тужиоца садржине наведене у ставу један изреке ожалбене пресуде основан, посебно имајући у виду да су повреде тужиоца настале током радног времена, када је тужилац обављао радни задатак код тужене, по налогу тужене, те је тужена, као послодавац, по налажењу првостепеног суда, одговорна, по принципу објективне одговорности, сходно одредбама чл. 173 и 174 Закона о облигационим односима, као и члана 164 Закона о раду. По даљем налажењу првостепеног суда, у конкретном случају, испуњени су услови и за примену члана 200 Закона о облигационим односима, те је првостепени суд, одлучујући о висини нематеријалне штете, коју тужилац потражује, и о правичној новчаној накнади за исту, имао у виду да код тужиоца постоји умањење животне активности од 2,5%, које се испољава у немогућности извођења активних покрета у сва три припадајућа зглоба четвртог, домалог, прста десне, уједно и доминантне, шаке код тужиоца, и у смислу прегипања, те опружања, и све у лакој степену. Наведено умањење животне активности се манифестује у: потешкоћама и ограничењима приликом подизања и ношења тежих и тешких терета десном руком, потешкоћама и лимитима приликом прихватања и бацања предмета десном руком односно код сваког лоптастог и цилиндричног хвата, смањеној стабилности и сигурности свих мануелних операција десном шаком и руком грубљег типа, као што је гурање и одгуривање, дочекивање, вучење, стезање и стискање, шрафрење и слично, потешкоћама код свих мануелних нормираних послова и у диктираном темпу и условима извођења, потешкоћама и ограничењима код свих спортско-рекреативних активности које захтевају активну употребу и функцију десне шаке и руке, потешкоћама код властитог опслуживања и других уобичајених активности дневног живота, као што је одржавање личне хигијене, припремање хране, облачење, обување,

смањеној рефлексној одбрамбеној реакцији десном шаком и руком, телом у целини, те је, по налажењу првостепеног суда, правична новчана накнада на име душевних болова због умањења животне активности 90.000,00 динара, по манифестацијама какве су конкретно код тужиоца наступиле. Како је тужиоцу од стране осигуравајућег друштва, “Generali Osiguranje” Srbija a.d.o. Beograd, исплаћен износ од 18.000,00 динара, на име 2% инвалидитета, као последице предметног повређивања, по основу поднетог захтева за накнаду штете по основу колективног осигурања лица од последица несрећног случаја – незезде, у вези са предметним штетним догађајем од 19.02.2021. године, првостепени суд је правичну накнаду на име душевних болова због умањења животне активности, од 90.000,00 динара, умањено за износ од 18.000,00 динара, исплаћеног од наведеног осигурања, тако да се добија износ од 72.000,00 динара, који је тужиоцу досуђен ожалбеном пресудом на име накнаде нематеријалне штете по основу душевних болова због умањења животне активности. Код тужиоца је, због предметног повређивања и последица повређивања, медицинским вештачењем, утврђено и постојање наружености лаког степена, на горњој граници ка средњем степену, с обзиром на верификоване дефинитивне последице, те и оних у виду постојања оžilјних промена у пределу четвртог – домалог прста и шаке у целини, услед оперативних захвата и саме повреде (ожилјак изгледа слова “Y”, дужине 2,0 цм, са оба крака у делу длана од по 2,0 цм, ожилјак изнад дланског дела горњег зглоба чланка тог четвртог – домалог прста од 1,0 цм, те следећи постоперативни ожилјак од 1,0 цм попреко у дланском делу изнад доњег зглоба чланка истог прста и са надланичне стране тог прста изнад горњег чланка овални беличасти ожилјак од 4 мм промера), чиме је у достатној и одговарајућој мери измењен дотадашњи спољашњи изглед и складност тела именованог, где се ради и о једном од највидљивијих и најекспониранијих делова људског тела, а притом акцептујући код валидације ове категорије и следеће уобичајене параметре, као што су: доб, пол и социо-професионални статус тужиоца (тужилац је рођен ... године, има супругу и троје деце, има завршен VI степен стручне спреме - завршена Виша пословна школа, по занимању је економиста за банкарство и финансије), да је тужиоцу десна рука доминантна, његово емоционално доживљавање сопствене спољашности, као и културне оквире и социјалне реакције средине у којој се креће, те, по налажењу првостепеног суда, правична новчана накнада на име душевних болова због наружености лаког степена и на горњој граници ка средњем степену, по манифестацијама какве су конкретно наступиле код тужиоца, као последица предметног повређивања, износи 75.000,00 динара. У конкретном случају, по даљем налажењу првостепеног суда, правична новчана накнада за физичке болове (по интензитету и дужини трајања, какве је тужилац у конкретном случају трпео) износи 200.000,00 динара, а за претрпљени страх (по интензитету и дужини трајања, какве је тужилац у конкретном случају трпео, при чему је страх јаког интензитета трпео и непосредно пре сваке операције, а имао је две операције поводом предметног повређивања и последица предметног повређивања) износи 150.000,00 динара, све према критеријумима у време доношења пресуде (17.01.2025. године). При доношењу одлуке, првостепени суд је нашао и да у конкретном случају нема законског основа за ослобађање тужене од одговорности за накнаду предметне штете тужиоцу, и то из разлога што је у конкретном случају тужилац предметну повреду на раду тј. штету задобио извршавајући свој радни задатак добијен од Дежурне службе тужене, обављајући свој радни задатак полицијског службеника, у радно време, по налогу послодавца, поступајући у свему по правилима службе, тако да тужена, с обзиром на све околности конкретног случаја, одговара по

одредбама чл. 173 и 174 Закона о облигационим односима, као и по одредби члана 164 Закона о раду, те је неоснован приговор тужене о недостатку пасивне легитимације. Осим тога, првостепени суд је ценио наводе тужене да је до повређивања тужиоца дошло искључиво радњом трећег лица, и да то искључује одговорност тужене, сходно члану 177 Закона о облигационим односима, али је нашао да ови наводи нису основани. Наиме, тужилац је у конкретном случају предметну повреду на раду тј. штету задобио извршавајући свој радни задатак добијен од Дежурне службе тужене, обављајући свој радни задатак полицијског службеника, у радно време, по налогу послодавца, поступајући у свему по правилима службе у конкретном случају, тако да тужена, с обзиром на све околности конкретног случаја, одговара по одредбама чл. 173 и 174 Закона о облигационим односима, као и по одредби члана 164 Закона о раду, на коју обавезу тужене да тужиоцу накнади предметну штету задобијену приликом предметне повреде на раду 19.02.2021. године нема утицаја чињеница, која и није спорна између парничних странака, да је предметном приликом повреду четвртог тј. домалог прста десне шаке тужилац задобио уједом од стране пса расе доберман, који се на месту предметног догађаја нашао, и којом приликом је пса на поводцу држао непознати мушкарац, у близини места, на 2 – 3 метра, на којем су тужилац и његов колега, ББ, покушали да савладају изузетно агресивно лице, те покушавали да то лице вежу службеним лисицама, што су тужилац и његов колега чинили управо извршавајући радни задатак добијен од свог послодавца, овде тужене, којом приликом је тужилац у свему поступао у складу са правилима службе, тако да, по налажењу првостепеног суда, тужилац није допринео да дође до предметног повређивања, и није основан приговор тужене да је тужилац допринео настанку предметног штетног догађаја, тј. повређивања, због чега нема законског основа за ослобађање тужене од обавезе да тужиоцу предметну штету надокнади. Камата је досуђена применом одредаба члана 278 став 1 Закона о облигационим односима, почев од дана пресуђења (17.01.2025. године), имајући у виду да је предмет спора накнада нематеријалне штете.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, у побијаном делу, правилно је првостепени суд применио материјално право, садржано у одредбама чл. 173, 174, 177, 192 и 200 Закона о облигационим односима, као и члана 164 Закона о раду, дајући за своју одлуку, садржану у ставу један изреке ожалбене пресуде, потпуне и јасне разлоге, које прихвата и овај суд, у поступку жалбене контроле, у том делу.

Наводи жалбе не доводе у сумњу правилност ожалбене пресуде, у наведеном делу, нити пружају доказе за супротно, већ жалба истиче околности које су правилно цењене од стране првостепеног суда, а које нису од утицаја на другачије пресуђење управо из разлога које даје првостепени суд, при чему се овај суд користи овлашћењем из одредбе члана 396 став 2 Закона о парничном поступку, којом је прописано да ако се пресудом жалба одбија, у образложењу пресуде суд неће детаљно да образлаже пресуду у случају да прихвата чињенично стање утврђено првостепеном пресудом, као и примену материјалног права, а ожалбена пресуда, у том делу, супротно наводима жалбе, није захваћена битним повредама одредаба парничног поступка, на које се, неосновано, наводима жалбе указује.

Наиме, супротно наводима жалбе, ожалбена пресуда, у наведеном делу, не садржи битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку, јер је јасна и даје потпуне разлоге о одлучним

чињеницама.

Првостепени суд је, дајући разлоге за своју одлуку, ценио изведене доказе у смислу члана 8 Закона о парничном поступку, којим је прописано да суд одлучује по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка, које ће чињенице да узме као доказане, те су, у том смислу, без утицаја на правилност донете првостепене пресуде, у наведеном делу, наводи тужене који се односе на оцену доказа.

Неосновано се жалбом тврди да је првостепени суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, имајући у виду одредбу члана 228 Закона о парничном поступку, којом је прописано да је странка дужна да изнесе чињенице и предложи доказе на којима заснива свој захтев или којим оспорава наводе и доказе противника, а суд утврђује чињенице од којих зависи одлука о основаности захтева, у ком смислу је првостепени суд и поступио, те је чињеничну грађу за своју одлуку првостепени суд формирао из приложених, предложених и изведених доказа током првостепеног поступка, а заступник тужене, иако уредно позван, није приступио, на рочиште на коме је главна расправа закључена, те предлога у допуну доказног поступка није имао. Стога немају чињенично покриће наводи жалбе којима се оспорава да у конкретном случају за штету одговара тужена.

Код изложеног, неосновани су и наводи жалбе о погрешној примени материјалног права, с обзиром на наведено чињенично стање утврђено у првостепеном поступку. Правилно је првостепени суд, супротно наводима жалбе, имајући у виду степен умањења животне активности, дужину и интензитет физичког бола и страха, као и наруженост тужиоца, нашао да тужиоцу припада накнада нематеријалне штете у досуђеним износима за ове видове, имајући у виду и наведени износ исплаћен тужиоцу по основу колективног осигурања, због чега је ожалбена пресуда потврђена у ставу један изреке. Досуђени износи накнаде нематеријалне штете су, супротно наводима жалбе, у складу са чланом 200 Закона о облигационим односима и чланом 232 Закона о парничном поступку, и по оцени овог суда, адекватна новчана накнада претрпљене нематеријалне штете по критеријумима важећим у време пресуђења и одговарају околностима случаја и сврси ради које се досуђују.

Одлука о каматном почетку донета је правилном применом члана 277 Закона о облигационим односима, с обзиром да се камата досуђује од дана пресуђења, као дана када је висина штете утврђена, до исплате.

Правилна је и одлука о парничним трошковима, садржана у ставу три изреке ожалбене пресуде (решење), донета правилном применом одредаба чл. 153 и 154 Закона о парничном поступку.

Како тужена није успела у поступку по жалби, то нема право на накнаду трошкова насталих у поступку поводом тог правног лека и стога је овај суд, применом одредбе члана 165 став 1 Закона о парничном поступку, донео одлуку као у ставу два изреке ове пресуде (решење).

Из наведених разлога, на основу члана 390 Закона о парничном поступку,

одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Зорица Јовановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Бокић**